

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **G. S.**

skazanej z art. 286 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 marca 2013 r.,

z urzędu w przedmiocie pozostawienia kasacji bez rozpoznania

na podstawie art. 531 § 1 kpk w zw. z art. 530 § 2 kpk i art. 120 § 2 kpk

p o s t a n o w i ł:

1. kasację wniesioną przez adw. P. K. pozostawić bez rozpoznania, jako kasację wniesioną przez osobę nieuprawnioną;

2. zwrócić skazanej G. S. uiszczoną przez nią opłatę od kasacji w kwocie 750 (siedemset pięćdziesiąt) zł.

UZASADNIENIE

Z pisma procesowego adw. P. K. datowanego na 1 sierpnia 2012 r., które wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w [...] w dniu 6 sierpnia 2012 r. (k. 18) wynikało, że adw. P. K. nie jest już obrońcą G. S.. W związku z tym, iż w dniu 16 sierpnia 2012 r. do tego sądu wpłynęła kasacja podpisana przez adw. P. K. (k. 20), wydane zostało zarządzenie, którym zobowiązano m.in. skazaną do złożenia pełnomocnictwa do obrony dla adw. K. oraz uiszczenia opłaty od kasacji pod rygorem pozostawienia jej bez dalszego biegu (k.19 akt WKK [...]) – winno być pod rygorem odmowy przyjęcia kasacji – uw. SN). W związku z tym wezwaniem

skazana złożyła jedynie opłatę od kasacji (k. 28), natomiast nie uzupełniła drugiego z braków formalnych kasacji, co winno skutkować – w przypadku należytej kontroli formalnej kasacji – wydaniem zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji w związku z nieuzupełnieniem jej braków formalnych (art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k.). Fakt nieposiadania przez adw. P. K. pełnomocnictwa do obrony skazanej na tym etapie postępowania wynika także z jego pisma z dnia 20 listopada 2012 r. (k. 63). W takiej sytuacji należałoby również zwrócić uiszczoną opłatę od kasacji, albowiem przepisy procesowe w sytuacji wydania zarządzenia takiej treści nie dają podstawy do obciążenia skazanej wniesioną opłatą, zwłaszcza, iż opłata winna być uiszczona dopiero wówczas, gdy osoba wnosząca kasację jest do tego w ogóle uprawniona. W niniejszej sprawie zasadniczym brakiem formalnym, o pierwszorzędym znaczeniu, było niewykazanie, aby adw. P. K. był osobą uprawnioną do wniesienia kasacji (brak pełnomocnictwa w dacie jej wnoszenia). Dopiero udokumentowania uprawnienia do jej wniesienia pozwalało na żądanie uiszczenia opłaty od kasacji. Przy prawidłowym urzędowaniu, a więc gdyby wydano zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji z powodu wniesienia jej przez osobę nieuprawnioną, należałoby uiszczoną opłatę zwrócić. Skoro w takiej sytuacji nadano jednak bieg kasacji (wydano zarządzenie o jej przyjęciu – k. 31), to Sąd Najwyższy zobligowany był – stosownie do przepisu art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. oraz art. 120 § 2 k.p.k. – do odmowy przyjęcia kasacji, a z przyczyn opisanych powyżej konieczne było także zarządzenie zwrotu uiszczonej opłaty od kasacji.

Z tych powodów orzeczono jak w postanowieniu.

aw